

Nucené sterilizace romských žen

Chtěla jsem mít více dětí, jsem mladá, je mi 23 let. V devatenácti mě sterilizovali bez mého vědomí. (Helena F.)

I wanted to have lots of children, I'm young, I'm 23. When I was 19 they sterilised me without my knowing it. (Ms Helena F.)

Coerced Sterilisation of Romani Women

SOCIÁLNÍ VYLOUČENÍ A DISKRIMINACE ROMSKÝCH ŽEN

Romové jsou nejvíce opomíjenou etnickou skupinou v Evropě. Potýkají se s chudobou, segregací v oblasti bydlení a vzdělání, nižší úrovní dosaženého vzdělání, vysokou nezaměstnaností a omezeným přístupem ke zdravotní péči ve srovnání s většinovou populací. Často jde o důsledek diskriminace. Situace romských žen je ještě vážnější než je tomu v případě romských mužů, vzhledem k projevům diskriminace na vícero rovinách, a to na základě pohlaví a původu. Zdravotnická zařízení mnohdy neposkytují romským ženám patřičné informace o jejich zdravotním stavu. V mnoha případech jsou vyloučeny z rozhodovacího procesu ohledně jejich zdravotního stavu. Co se týče jejich reprodukčních práv, romské ženy v České republice, na Slovensku a v Maďarsku byly sterilizovány bez informovaného souhlasu.

NUCENÉ STERILIZACE A PORUŠOVÁNÍ ZÁKLADNÍCH LIDSKÝCH PRÁV

Reprodukční práva jsou součástí základních lidských práv, jako je právo na život, právo na zdraví, právo na tělesnou integritu, právo nebyť mučen, právo na svobodu a osobní ochranu, právo na soukromý a rodinný život, právo na plánované početí a právo svobodně se rozhodnout o počtu svých dětí, právo na svobodu náboženského vyznání, právo na informace, právo uzavřít sňatek a založit rodinu, právo na ochranu před diskriminací, a právo na vzdělání. Všechna výše uvedená práva jsou zaručena: Úmluvou proti mučení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení, Úmluvou o odstranění všech forem diskriminace žen, Mezinárodním paktem o ekonomických, sociálních a kulturních právech, Mezinárodním paktem o občanských

SOCIAL EXCLUSION AND DISCRIMINATION OF ROMANI WOMEN

Roma are the most marginalised ethnic group in Europe. They are affected by widespread poverty, segregation in the areas of housing and education, lower school attainment levels, high unemployment rates and limited access to health care as compared to the majority population, often the result of discrimination. Due to the multiple discrimination they face because of their gender and their ethnicity, the situation of Romani women is even worse than that of Romani men. Romani women are often not given adequate information by health care workers about their medical conditions. They are often excluded from the decision-making process concerning their treatment. As regards their reproductive rights, Romani women in the Czech Republic, Slovakia and Hungary have been sterilised without their informed choice.

COERCIVE STERILISATION AS A VIOLATION OF BASIC HUMAN RIGHTS

Reproductive rights are incorporated in basic international human rights principles, such as the right to life; the right to health; the right to bodily integrity; the right not to be subjected to torture; the right to liberty and security of the person; the right to private and family life; the right to decide freely on the number and spacing of children; the right to freedom of expression; the right to receive and impart information; the right to marry and found a family; the right to be free from discrimination; and the right to education, all of which are guaranteed by the Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment; the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination

a politických právech, Úmluvou o právech dítěte, Mezinárodní úmluvou o odstranění všech forem rasové diskriminace. *Narušení reprodukčních práv je vážným porušením základních lidských práv.*

ČESKÁ REPUBLIKA

V roce 1983 jsem v době svého těhotenství navštívila poradnu pro těhotné. Tam mi bylo doporučeno, abych se podrobila sterilizaci. Moje sociální pracovnice se mě také pokoušela přesvědčit o nutnosti sterilizace. Tvrdila, že když nepodstoupím sterilizaci, dítě, které se mělo narodit, mi odeberou. Také mi vyhrožovali, že když nepodstoupím sterilizaci, budu platit veškeré výdaje za ošetření v době těhotenství. Protože jsem nesouhlasila, zavolali mou matku do poradny a vysvětlili jí, že v mém případě je sterilizace nutná. V té době mi bylo 22 let, byla jsem plnoletá, ale jim stačil souhlas matky. Já osobně jsem nikdy nic nepodepsala. (Věra M.)

Od sedmdesátých let dvacátého století do roku 1990 uplatňovala československá vláda sterilizaci romských žen programově jako součást politiky, jejímž cílem bylo snižování „nezdravě vysoké“ porodnosti romských žen. Tato politika byla kritizována disidentskou iniciativou Charta 77 a rozsáhle zdokumentována na konci osmdesátých let. Trestní oznámení podaná jménem obětí byla zamítnuta českými a slovenskými prokurátory v letech 1992 a 1993.

Against Women; the International Covenant of Economic, Social and Cultural Rights; the International Covenant on Civil and Political Rights; the Convention on the Rights of the Child; and the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination. *The infringement of reproductive rights is a grave violation of fundamental human rights.*

CZECH REPUBLIC

In 1983 I visited a counselling centre for expectant mothers while I was pregnant. They suggested to me there that I should go for sterilisation. My social worker was also trying to convince me to be sterilised. She claimed that if I didn't undergo the sterilisation they would take away the child I was about to have. They also threatened that if I didn't undergo sterilisation I would have to pay for all of my medical treatment for the pregnancy. Since I didn't agree, they called my mother to come to the counselling centre and explained to her that I should undergo sterilisation. At the time I was 22 years old, I had reached majority, but for them the consent of my mother was enough. I myself never signed anything. (Věra M.)

From the 1970s until 1990, the Czechoslovak government sterilised Romani women programmatically, as part of policies aimed at reducing the “high, unhealthy” birth rate of Romani women. This policy was decried by the Czechoslovak dissident initiative Charter 77, and documented extensively in the late 1980s. Criminal complaints filed on behalf of victims were dismissed by Czech and Slovak prosecutors in 1992 and in 1993.

V letech 2003 a 2004 zorganizovalo Evropské centrum pro práva Romů (ERRC) ve spolupráci s partnerskými organizacemi v České republice terénní průzkum, z něhož vyplynulo, že romské ženy byly podrobeny nucené sterilizaci ještě po roce 1990. Shromážděné případy zahrnují:

- případy, kdy nebyl dán žádný souhlas k provedení sterilizace
- případy, kdy byl „souhlas“ s výkonem sterilizace získán v pokročilém stádiu těhotenství, případně těsně před porodem
- případy, kdy byl souhlas udělen bez předchozího vysvětlení možných rizik, následků a případných vedlejších účinků spojených se zákrokem, stejně tak chyběly adekvátní informace o alternativních metodách ochrany před početím
- případy, kdy příslušné autority nutily pod nátlakem romské ženy k podstoupení sterilizace pod příslibem finanční odměny či pod pohrůzkou odebrání sociálních dávek (před rokem 1990); a
- případy, kdy byly zaznamenány projevy rasové nenávisti během setkání pacienta s lékařem.

Stížnosti ombudsmanovi

Ombudsman v České republice prošetřil stížnosti týkající se provedení sterilizace u žen bez jejich informovaného souhlasu (stížnost podalo 87 žen) a v prosinci 2005 vydal závěrečné ustanovení k této záležitosti, v němž doporučil vládě, aby se omluvila a založila program

During 2003 and 2004, the ERRC and partner organisations in the Czech Republic conducted field missions which concluded that Romani women had been subjected to coercive sterilisation even after 1990. The cases documented include:

- Cases in which consent was not provided at all prior to sterilisation;
- Cases in which “consent” to sterilisation was secured during advanced stages of labour, including shortly before delivery;
- Cases in which consent was provided absent explanations of the risks, consequences, and possible side effects of sterilisation, and absent adequate information on alternative methods of contraception;
- Cases in which officials put pressure on Romani women to undergo sterilisation either through the use of financial incentives or threats to withhold social benefits (before 1990); and
- Cases in which explicit racial motive played a role during doctor-patient consultations.

Complaints to the Ombudsman

In the Czech Republic, the Ombudsman investigated complaints of sterilisations performed on women without their informed choice (87 women submitted complaints) and issued his Final Statement on the matter in December 2005, recommending the government apologise and establish a compensation programme for those

Od té doby jakoby něco v domě chybělo. Musela jsem dokonce vysvětlit dětem, proč nebudou mít sourozence. Neustále se mi vracel ten nepříjemný moment po porodu, kdy jsem se dozvěděla o sterilizaci, což pro mě bylo velice bolestivé. Touto duševní sklíčeností jsem trpěla velmi dlouho, trpím jí dodnes. [...] S manželem jsme toužili mít holčičku, jednu jsme si moc přáli, i když jsme rádi, že máme dva zdravé chlapce. (Elena G.)

na odškodnění žen, které podstoupily nucenou sterilizaci v rámci státem propagované sterilizační politiky, která trvala až do začátku devadesátých let. Ombudsman doporučil, aby se oběti nucené sterilizace, ke které došlo před nedávnem, obrátily na soud. Všechna stížnosti postoupil orgánům činným v trestním řízení. (Více informací na <http://www.ochrance.cz/dokumenty/cast.php?back=/dokumenty/hledej.php?oblast=202&doc=404&partid=513>).

Nezávislý monitoring pro orgány zabývajícími se dodržováním lidských práv v rámci OSN

V průběhu let 2006 a 2007 byla ombudsmanova závěrečná zpráva předložena několika orgánům OSN dohlížejícím na dodržování lidských práv, jakožto součást nezávislého monitoringu v rámci pravidelného hodnocení dodržování lidských práv v České republice. Česká vláda byla vyzvána Výborem pro odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW), Výborem pro odstranění všech forem rasové diskriminace a Výborem pro lidská práva k urychlené realizaci ombudsmanových doporučení. Ještě v polovině roku 2008 vláda k tomu nepodnikla žádné kroky.

Something was always missing at home after that. I even had to explain to the children why they would not have another sibling. I was constantly reminded of that unpleasant moment after I gave birth and learned I had been sterilised, which was very painful for me. I felt this psychological discomfort for a very long time, I feel it even today. [...] My husband and I very much wanted a little girl, we wanted one very much even though we are glad we have two healthy sons. (Ms Elena G.)

coercively sterilised as part of the state's official promotion of sterilisation, which ended in the early 1990s. The Ombudsman recommended that victims sterilised more recently turn to the courts. He also sent all of the allegations to the criminal justice authorities. (See: <http://www.ochrance.cz/dokumenty/document.php?back=/cinnost/index.php&doc=400>).

Shadow reporting to UN human rights bodies

During 2006 and 2007, the Ombudsman's Final Statement was submitted to various UN human rights treaty oversight bodies as part of the shadow reporting process during the regular review of the Czech Republic's human rights performance. The Committee on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW), the Committee on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination and the Human Rights Committee all urged the Czech government to immediately implement the Ombudsman's recommendations. As of mid-2008, the government has failed to act.

Soudní spory

I když v občanskoprávních sporech existuje několik slibných rozsudků soudů nižší instance, naprostá většina obětí nebude vzhledem k promlčecí lhůtě platné v rámci českého trestního systému schopná dosáhnout odškodnění. Například Renata K. podala trestní oznámení kvůli nezákonné sterilizaci v Mostě v roce 2003; nicméně její žaloba byla zamítnuta aniž by bylo zahájeno vyšetřování. Policie odložila většinu trestních oznámení, které jí byly podstoupeny ombudsmanem, ačkoliv některá jsou stále ve fázi vyšetřování.

V občanskoprávním řízení mezi Helenou F. a Vítkovickou nemocnicí soud zjistil, že nemocnice porušila právo paní F. na soukromí tím, že jí podrobilo sterilizaci bez jejího informovaného souhlasu, a nařídil nemocnici, aby jí poslal omluvný dopis, což nemocnice učinila. Paní F. stále čeká na rozhodnutí nejvyššího soudu ohledně požadavku na odškodnění, což prozatím moc slibné nevypadá kvůli otázce promlčecí doby (viz dole).

V občanskoprávním řízení mezi Ivetou Č. a Městskou nemocnicí soud v říjnu 2007 nařídil nemocnici zaplatit odškodné půl milionu korun (cca 20 000 euro) za provedení sterilizace bez informovaného souhlasu paní Č. v roce 1997. Soud citoval předchozí soudní rozsudky jako důvod, proč nepřihlížel k promlčecí době, ale nemocnice se odvolala.

Po tomto rozsudku se Nejvyšší soud vyjádřil, že potvrdí tříletou promlčecí dobu pro ty, kteří požadují u civilního soudu odškodnění za porušení práv na ochranu osobnosti. České soudy tak ve svém důsledku neposkytují obětem žádnou cestu pro žádání kompenzace za své utrpení.

Litigation

While there are some promising lower court verdicts in civil cases, the vast majority of victims will be unable to achieve redress through the Czech criminal system due to the statute of limitation. Renata K., for example, filed a criminal complaint against her illegal sterilisation in Most in 2003; however it was dismissed without any effective criminal proceedings. The police shelved most of the criminal complaints submitted to them by the Ombudsman, although some are still under investigation.

In the civil suit of Ms Helena F. vs. Vitkovice Hospital, the court found the hospital had violated Ms F.'s right to privacy by sterilising her without her informed choice and ordered it to send a letter of apology, which it has done. Ms F.'s claim regarding compensation is pending before the Supreme Court due to statute of limitations concerns.

In the civil suit of Ms Iveta Č. vs. City Hospital, in October 2007 the court ordered the hospital to pay half a million Czech crowns (about 20,000 EUR) for sterilising Ms Č. without her informed choice in 1997. The court cited precedents for waiving the statute of limitations, but the hospital has appealed.

Since this verdict, the Czech Supreme Court has indicated that it will uphold the three-year statute of limitations for those seeking compensation in civil court for rights violations, of personality rights, meaning that Czech courts effectively provide no avenue for victims to seek compensation for their suffering.

Spolek žen poškozených nedobrovolné sterilizací

Spolek žen poškozených nedobrovolné sterilizací tvořený skupinou romských žen z Ostravy spolupracuje od roku 2004 na získání odškodného za sterilizace vykonané na pacientkách bez jejich informovaného souhlasu. Spolek se snaží upozornit veřejnost na nucené sterilizace žen v České republice. Členky spolku vypovídaly před Výborem OSN pro odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) (2006) a Radou Evropy (2007), demonstrovaly před jednou ze zúčastněných nemocnic a vystavovaly fotografie po České republice (některé z nich jsou zde připojeny), například v parlamentu nebo na setkání s oběťmi nucené sterilizace v Mostě. V červenci 2008 rozdávaly členky spolku pohledy požadující omluvu a odškodnění za porušení práv členek romské komunity, které byly poslány zástupcům české vlády.

Členky Spolku žen poškozených nedobrovolné sterilizací protestují před nemocnicí v Ostravě v srpnu 2006.

The Group of Women Harmed by Sterilisation protesting in front of a hospital in Ostrava, Czech Republic, August 2006.

The Group of Women Harmed by Coerced Sterilisation

Since 2004, the Group of Women Harmed by Coerced Sterilisation, a group of Romani women from Ostrava, has been working together in seeking reparations for having been sterilised without their informed choice. The group has worked to raise public awareness of the illegal sterilisation of women in the Czech Republic. Members of the group have testified to the UN CEDAW Committee (2006) and the Council of Europe (2007), demonstrated in front of one of the hospitals concerned, and exhibited photographs (some included here) by their members around the country, from the Czech Parliament to a meeting with their fellow coercive sterilisation survivors in the city of Most. In July 2008, members of the Group distributed postcards demanding an apology and compensation for these violations to members of the community, which were sent to members of the Czech government.

SLOVENSKO

V roce 2002 Evropské centrum pro práva Romů, Centrum pro reprodukční práva (Centre for Reproductive Rights) a Poradňa pre občianske a ľudské práva (Centre for Civil and Human Rights) uskutočnily průzkumnou misi týkající se tohoto problému na Slovensku. Pro většinu z přibližně dvou set žen vyslechnutých ERRC byla pravost souhlasu, který ke sterilizaci daly, značně sporná a v některých případech nebyl souhlas se sterilizací zjevně podložen informovaným souhlasem.

Orgány OSN zabývající se lidskými právy

V letech 2003 a 2004 Výbor OSN pro lidská práva a Výbor OSN pro odstranění všech forem diskriminace vyzvaly slovenskou vládu k vyšetření údajných nucených sterilizací a k poskytnutí účinných náprav včetně odškodnění a omluvy obětem.

Soudní spory

Před slovenskými soudy čeká na vyřízení několik soudních sporů iniciovaných Evropským centrem pro práva Romů a jinými organizacemi, s cílem získat odškodnění pro nuceně sterilizované romské ženy. Žaloby u Evropského soudu pro lidská práva byly podány organizací Poradňa pre občianske a ľudské práva. Několik těchto případů se věnovalo základním problémům týkajících se vážných obav o stav slovenského právního řádu. Mnoho případů žalob podaných u slovenských soudů například reagovalo na odmítnutí nemocnic poskytnout a/nebo umožnit přístup k lékařským záznamům. V jiných případech

SLOVAKIA

In 2002, the European Roma Rights Centre, the Centre for Reproductive Rights and the Centre for Civil and Human Rights carried out fact-finding missions on this issue in Slovakia. For most of the approximately 200 women interviewed by the ERRC, the authenticity of the consent they had given to their sterilisations was extremely questionable, and in some cases the consent to sterilisation had obviously not been based on informed choice.

UN human rights bodies

In 2003 and 2004 the UN Human Rights Committee and the Committee on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination urged the Slovak government to investigate the coerced sterilisation alleged and to provide effective remedies, including compensation and an apology to the victims.

Litigation

There are a number of lawsuits on behalf of coercively sterilised Romani women pending before Slovak courts which were brought by the ERRC and other organisations. Cases before the European Court of Human Rights have been filed by the Centre for Civil and Human Rights. A number of these lawsuits had to address basic issues raising serious concerns about the state of the rule of law in Slovakia. For example, numerous cases were filed to Slovak courts on the refusal by hospitals to provide and/or allow access to medical files. In other instances, police reportedly conducted interviews with alleged victims of

policie údajně vedla rozhovory s oběťmi nucených sterilizací a současně jim vyhrožovala stíháním jejich partnerů za pohlavní zneužívání nezletilé osoby.

MAĎARSKO

Během výzkumu provedeného v roce 2003 ERRC zmapovala případy sterilizace romských žen bez jejich informovaného souhlasu v Maďarsku. Mnoho romských žen také nahlásilo, že byly hospitalizovány v porodnicích na zvláštních oddělení vyhrazených romským ženám, často s vysvětlením, že šlo o vyhovění různým životním stylům.

A.S. versus Maďarsko

Co mě znepokojuje je, že i kdybych chtěla, nemůžu. Nemůžu to ani zkusit. Doktor řekl, že můj život by byl ohrožen. Ale stejně bych to zkusila. Riskovala bych i život za to, kdybych mohla znovu porodit dítě. (A.S.)

Paní A.S. byla sterilizována během císařského řezu, který podstoupila po samovolném potratu ve státní nemocnici v roce 2001. Když ještě v šoku ze ztráty dítěte ležela na operačním stole, byla požádána, aby podepsala souhlas s císařským řezem, ke kterému lékař rukou připsal následující prohlášení: „S ohledem na mrtvý plod v mé děloze požaduji ‚své sterilizaci‘. Nemám v úmyslu znovu родit ani si nepřejí znovu otěhotnět.“ Paní A.S. prohlášení podepsala a sterilizace byla vykonána. Mezi tím, kdy sanitka dovezla paní A.S. do nemocnice a kdy byly vykonány obě operace, uplynulo jen 17 minut. Paní A.S. neznala

coercive sterilisations while simultaneously threatening to prosecute their partners for statutory rape.

HUNGARY

During research conducted in 2003, the ERRC documented cases of the sterilisation of Romani women being performed absent informed consent in Hungary. Many Romani women also reported being placed in separate, Roma-only maternity wards, often with the justification of accommodating “lifestyle differences”.

A.S. v. Hungary

What bothers me is that even if I would like to, I cannot. I cannot even try. The doctor said that my life would be at stake. But I would try nevertheless. I would even risk my life for the sake of being able to deliver again. (Ms A.S.)

Ms A.S. was sterilised during a caesarean section operation following a miscarriage at a public hospital in 2001. On the operating table, in a state of shock due to the loss of her child, she was asked to give signed consent to the caesarean section, to which the doctor added the following handwritten statement: “Having knowledge of the death of the foetus inside my womb I firmly request ‘my sterilisation’. I do not intend to give birth again, nor do I wish to become pregnant.” Ms A.S. signed the form and the sterilisation was performed. Only 17 minutes passed between the ambulance arriving at the hospital

význam slova „sterilizace“; nebyla jí poskytnuta žádná informace o tom, v čem sterilizace spočívá, o jejích rizicích a důsledcích nebo o jiných způsobech antikoncepce. O tom, že už nebude moci mít další dítě, se paní A.S. dozvěděla až tehdy, když se zeptala lékaře, kdy se může pokusit znovu otěhotnět.

Poté, co jí maďarské soudy neposkytly odškodnění, se paní A.S. obrátila se stížností na Výbor OSN pro odstranění všech forem diskriminace žen. V srpnu 2006 výbor seznal, že Maďarsko nelegální sterilizací paní A.S. porušilo úmluvu. Výbor prohlásil, že žadatelka „má právo [...] na konkrétní informace o sterilizaci a alternativní postupy týkající se plánovaného rodičovství, aby byla chráněna před takovým zákrokem, který by byl vykonán, aniž by k němu dala informovaný souhlas.“ V souvislosti se sterilizací vykonanou bez plného souhlasu výbor zopakoval, že podle Článku 12 úmluvy má stát „zajistit ženám náležitou péči v souvislosti s těhotenstvím, porodem a obdobím po porodu.“ Výbor zjistil, že sterilizace paní A.S. byla vykonána „bez jejího plného a informovaného souhlasu a operace musí být posuzována z toho hlediska, že jí trvale zbavila její přirozené reprodukční schopnosti“. Závěrem výbor doporučil maďarské vládě aby:

- poskytla náležitou kompenzaci paní A.S. odpovídající vážnosti porušení jejích práv;
- přezkoumala maďarskou legislativu týkající se zásady informovaného souhlasu v případech sterilizace a zajistit její soulad s mezinárodními lidskými právy a lékařskými normami;

and the completion of both operations. Ms A.S. did not know the meaning of the word “sterilisation”; she was given no information about the nature of sterilisation, its risks and consequences, or about other forms of contraception. Ms A.S. only learned she would not be able to give birth after she asked the doctor when she could try to have another baby.

After Hungarian courts failed to provide remedy, Ms A.S. filed a complaint to the CEDAW Committee. In August 2006, the Committee concluded that Hungary violated the Convention because of the illegal sterilisation of Ms A.S. The Committee stated that the applicant “has a right [...] to specific information on sterilisation and alternative procedures for family planning in order to guard against such an intervention being carried out without her having made a fully informed choice.” In connection with the sterilisation surgery performed without informed consent, the Committee reiterated that according to Article 12 of the Convention, State parties shall “ensure to women appropriate services in connection with pregnancy, confinement, and the post-natal period.” The Committee found that the sterilisation surgery was performed on Ms A.S. “without her full and informed consent and must be considered to have permanently deprived her of her natural reproductive capacity”. In conclusion, the Committee recommended that the Hungarian government:

- Provide appropriate compensation to Ms A.S., commensurate with the gravity of the violation of her rights;
- Review domestic legislation on the principle of informed consent in cases of sterilisation and ensure its conformity with international human rights and medical standards;

- monitorovala státní a soukromá zdravotnická centra, včetně nemocnic a klinik, která vykonávají sterilizace a zajistit, že před podepsáním souhlasu k sterilizaci byli pacienti plně informováni.

USILUJEME O

1. Účinné vyšetření (nezávislé, důkladné a umožňující zjistit zodpovědnost) všech obvinění ze sterilizace bez informovaného souhlasu / výběru, iniciované státy, kterých se to týká.
2. Veřejné uznání a odškodnění států, kterých se nahlášená porušení zákona týkají.
3. Ustanovení a posílení mechanismů, které by zajistily všem ženám dát svobodný a informovaný souhlas se sterilizací, přezkoumání vnitrostátních právních směrnic a zajištění jejich kompatibility s mezinárodními normami a zaručení pravidelného monitoringu lékařských zařízení.

Podpořte oběti nucené sterilizace v České republice a Maďarsku odesláním pohledu vládám těchto zemí a požadujte omluvu a kompenzaci těmto obětem

-
- Monitor public and private health centres, including hospitals and clinics that perform sterilisation procedures, to ensure that fully informed consent is given before any sterilisation procedure is carried out.

WE SEEK

1. Effective investigation by the states concerned (independent, thorough, and capable of ascertaining responsibility) of all allegations of sterilisation without informed consent/choice.
2. Public acknowledgement and compensation by the states concerned of the reported violations.
3. The establishment and strengthening of mechanisms to enable all women to give their free and informed consent to sterilisation, by reviewing domestic legal orders to ensure compliance with international standards and undertaking regular monitoring of medical facilities.

Support the victims of coerced sterilisation in Czech Republic and Hungary by sending our postcard to these governments calling for apologies and compensation for the victims

Paní Nataša B. se svými vnoučaty.

Ms Nataša B with her grandchildren.

ORGANISATIONS INVOLVED / ORGANIZACE, KTERÉ SE DO PROJEKTU ZAPOJILY:

Spolek žen postižených nedobrovolně sterilizací: c/o Vzájemné soužití
 Group of Women Harmed by Coerced Sterilisation: c/o Vzájemné soužití
 European Roma Rights Centre (Evropské centrum pro práva Romů): www.errc.org
 Peacework Development Fund: www.peacework.org
 Vzájemné soužití (Life Together): <http://www.vzajemnesouziti.cz/en>

Děkujeme za podporu Open Society Institute, nadaci Heinrich Böll Stiftung a PRAMENÍ, o.p.s. Původní anglický text do češtiny přeložil MonitorCE.

We are grateful for support from the Open Society Institute, the Heinrich-Böll-Stiftung and PRAMENÍ, o.p.s. The original English text was translated into Czech by MonitorCE.

1386 Budapest 62
 P.O. Box 906/93 Hungary
Phone: (36-1) 413-2200
Fax: (36-1) 413-2201
www.errc.org

